

عنوان مقاله:

سرمایه فرهنگی و توانمندسازی زنان حلقه مفقوده در توسعه اجتماعی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی علوم انسانی و توسعه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

علی بوداقی - استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه در ادبیات توسعه شاهد گذار از رویکردهای تک بعدی به رویکردهای چند بعدی و تواناساز هستیم. به طوری که اندیشمندانی چون آمارتیاسن به جای تحلیل توسعه بر اساس معیارهایی چون رشد اقتصادی و تولید ناخالص ملی، توسعه را به مثابه آزادی و یک فرآیند کیفی و چند وجهی تحلیل کرده اند. به فراخور موضوع تحقیق، توسعه اجتماعی با مصادیقی چون فعالیت مدنی، انجمن ها و باشگاه ها، انسجام درون گروهی، امنیت و اعتماد بین شخصی، برابری جنسیتی و ادغام اقلیت ها مثل سایر پدیده ها متأثر از عواملی عدیده ای می باشد. هدف اصلی پژوهش تحلیل نظری نقش سرمایه ی فرهنگی و توانمندسازی زنان در توسعه ی اجتماعی می باشد. یافته های پژوهش حاضر نشان داد که در سال 2019، شاخص رفاه به ترتیب در کشورهای دانمارک (رتبه 1) نروژ (رتبه 2) و سوئیس (رتبه 3)، سوئد (رتبه 4) و فلاند (رتبه 5) در مناسب ترین وضعیت بوده است. همچنین رتبهی ایران در شاخص رفاه 119 در بین 167 کشور جهان بوده و این مهم قابل تأمل می باشد. با تکیه بر دیدگاه های بوردیو، آمارتیاسن، پارسونز، سالارانگه میتوان گفت که سرمایه فرهنگی و توانمندسازی زنان کلید توسعه اجتماعی میباشد.

کلمات کلیدی:

سرمایه فرهنگی، توانمندسازی زنان، توسعه اجتماعی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1183479>

